

Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně

akademický rok 2009/2010

Posudek vedoucího diplomové práce

Jméno a příjmení studenta: Michaela Kuříková

Název práce: *Imaginární krajina*

Posudek:

Asi je důležité připomenout, že Michaela Kuříková se v průběhu svého studia věnovala v ateliérové práci řadě médií. Malovala obrazy, vytvářela textové koncepty, hodně a stále kreslila, vytvářela koláže a následně tyto své výstupy používala při realizaci animací pomocí digitálních technologií.

Pro realizaci své závěrečné diplomové práce si zvolila médium nejklašičtější, tedy obrazy na plátně. Vybrala si tedy médium, které se jí zdálo pro zachycení jejího tématu nejvhodnější i proto, že zcela vědomě navazuje na umělecké programy řady dřívějších českých umělců. Je to téma poloopuštěných příměstských lokalit, zčásti industriálních, zasazených do kulturní agrární krajiny se zbytky volné přírody. Na tato místa se autorka často vydává na svoje procházky, zde nachází melancholické prostředí a vnitřní soulad. Jsou to buď místa v okrajových částech Prahy, nebo prostory mezi čtvrtěmi. Jde zejména o Bráník, okolí Barrandovského mostu, okrajovou část Dejvic, Vokovic, Těšnova, Štvanice, Florence, Palmovky a další.

Obrazy se zdají vyprázdněné stejně jako pražská příměstská krajina, která byla jejich volnou inspirací. Je tedy tématem melancholie, opuštěnost a vnitřní stav duše jako u některých předválečných a poválečných avantgardních seskupení, namixovaný s formou lyrické abstrakce, trochu Anežka Kovalová, trochu Michal Ranný? Snad. Ale je tu ještě něco jiného. Všimněme si stejných obrazových formátů a malířské formy připomínající charakterem techniku suché jehly či leptu. Ani jedno není výsledkem náhody, ale pečlivě nalezeného řešení které spoluvytváří koncept práce. Autorka využila všechny svoje předchozí zkušenosti s digitálními technologiemi, kresebné fragmentální záznamy krajiny skenuje a poté už pracuje pouze v grafických programech, které kresby svým způsobem nesmazatelně poznamenávají a ztrácejí tak na původní emociálnosti a naopak nabývají na odtažitosti a vyprázdněnosti. Výsledné obrazy jsou pak tiskem na stejné formáty plátna, do kterých autorka již dále nezasahovala.

Musím ocenit autorčinu odvalu zvolit si téma, které se zdá být mimo současný umělecký kontext, a které by spíše mohlo najít odezvu u klasičtější orientovaných zájemců o výtvarné umění, a tomuto tématu podřídit techniku, která naopak pravděpodobně bude touto skupinou odmítána. Možná, že je podobný přístup málo atraktivní a nevděčný. Jsem však přesvědčen, že je to práce velmi osobní a v důsledku inovativní.

Návrh hodnocení: B

Vypracoval(a): Petr Kvíčala

Datum: 1. května 2010

Petr Kvíčala